

نگاه

سقوط شالکه از بوندس لیگا بارش اشک

حضور ۳۳ ساله تیم شالکه در دسته اول فوتبال آلمان با وقوع صحنه‌هایی زشت به پایان رسید وقتی که هواداران تیم منطقه گلزن کرشن بیرون از ورزشگاه فلیتس آر‌نا یک جنگ تمام عیار را با بازیکنان تیم به راه انداختند.

صدای سوت مسابقه‌ای که حکم به سقوط شالکه به بوندس لیگای دومی داد از مدت‌ها پیش شنیده می‌شد اما همراه با آن هم قرار بود کلی داد و فریاد به خاطر این اتفاق شنیده شود. شالکه سرانجام در خانه آرمنیا بیلفلد به پایان مسیر حضورش در بوندس لیگا رسید و اگر چه مقصد نهایی این تیم غافلگیر کننده نبود اما باز هم پذیرش آن سخت بود. تیمو بکر، محصول جوان آکادمی باشگاه روی نیمکت اشک می ریخت و مدیرعامل باشگاه جرالد آسماو که در روزهای بهتر باشگاه در زمین بازی، برای این تیم یک قهرمان بود هم مقابل دوربین‌های تلویزیونی به زحمت توانست مانع سرازیر شدن اشک هایش شود. او بعد از قطعی شدن شوق تپش گفت: «می دانستم که باید انتظار چه چیزی را داشته باشم اما وقتی که در نهایت زامش می‌رسد، تازه آن موقع درک می‌کنید که واقعا همه چیز تمام است... و این واقعیتی رحمانه است.»

واژه های آسامو می توانست یابانی متناسب حال و روز بد شالکه‌ای‌ها باشد اما ماچرا به اینجا ختم نشد. بین ۵۰۰ تا ۶۰۰ هوادار شالکه بیرون از ورزشگاه ولتینتر آو‌نا منتظر بودند تا اعضای تیم محبوب‌شان از خانه بیلفلد خارج شوند. اتفاقی که ساعت یک‌بامداد به وقت محلی رخ داد و آن زمان بود که جنگ لفظی میان آنها خیلی زوده به جنگ فیزیکی تبدیل شد و اشیایی بود که یکی پس از دیگری از سمت هواداران خشمگین به سوی بازیکنان پرتاب می‌شد. شدت حمله آنقدر زیاد بود که نیاز به مداخله پلیس برای ختم غائله باشد.

باشگاه صبح چهارشنبه بیانیه‌ای منتشر کرد و در آن توضیح داد که خشم و احساسات هواداران را از رابیت سقوط تیم درک می‌کند اما واکنش‌های افراطی چند نفر دانشاس که با از حد فراتر گذاشتند برای باشگاه شالکه غیر قابل تحمل بوده است. این باشگاه وعده داد که دست به تحقیقاتی کامل و گسترده خواهد زد تا عوامل حمله به بازیکنان تیم را شناسایی کند. هم‌زمان اتحادیه بازیکنان آلمان هم حمله صورت گرفته به بازیکنان شالکه را محکوم کرد.

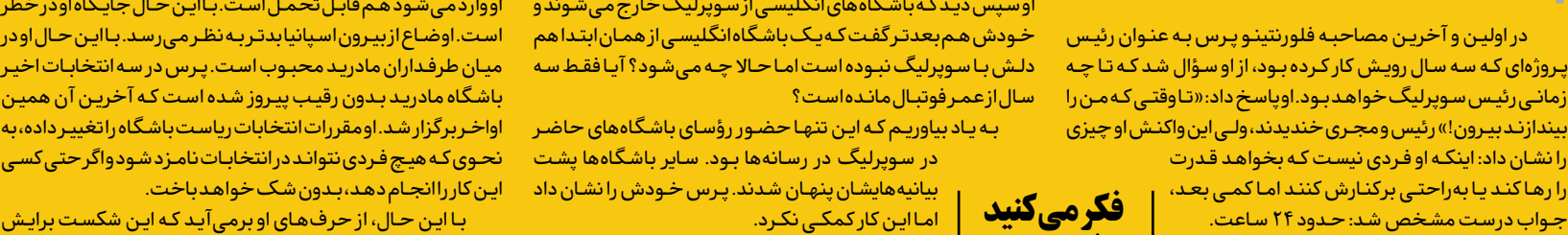
یکی از بازیکنان تیم که نخواست نامش فاش شود به شبکه اسپورت‌وان آلمان گفت: «من فقط فرار کردم. بعضی از ما فقط تنک خوردیم و تنک خوردیم. من شوکه شدم و نمی‌تامم چطور می‌خواهم باید بعضی‌ها من را انجام دهم.» گزارش شده که بعضی از بازیکنان هم در این بین باشگاه را مقصر می‌دانند چراکه آنها در موقعیتی قرار داده که با هواداران خشمگین روبرو شوند. اکنون فرصتی برای بررسی و انعکاس و فرونشاندن تنش‌ها است. با توجه به فرقیته بودن حریف بعدی (هرنرابلین) تکرار فوری حوادتی نظیر آنچه بعد از بازی برابر راینیا بیلفلد رخ داد، فعلا منتفی است. بازی بعدی شالکه به فرض مهیا شدن شرایط برگزاری مصاف با هرنرابلین، ۱۴ روز دیگر در خانه هوفنهایم است؛ یکی از نتنها دو تیمی که در این فصل به شالکه باختند. کم‌تر کسی روی برد دوباره شالکه برابر این تیم شرط می‌بندد اما این بار چیزی مهم‌تر از نتیجه بازی هست که باید نگرانش بود.

در شرایطی که تنها ۴ هفته به پایان فصل باقی مانده است و هیچ یک از آنها به شالکه کمک‌ی برای حفظ غرور خرد شده نخواهند کرد. جدول می‌گوید که تیم منطقه گلزن کرشن از ۳۰ بازی‌اش تا این مقطع از فصل ۲ پیروز، ۲ تساوی و ۲۱ باخت دارد. شاید تنها نکته مثبتی که برای شالکه‌ای‌ها در وایسین روزهای آخر حضورشان در بوندس لیگا باقی مانده، این باشد که آنها به عنوان بدترین سقوط کننده از بوندس لیگا در طول تاریخ شناخته نخواهند شد و این لکه تنگ همچنان در سابقه تیم تا ستمائرابلین دیده می‌شود که در فصل ۶۶-۱۹۵۵ بی سرصودا به بوندس لیگا صعود کرد و باینت بدترین آمار تاریخ این لیگ هم از آن خارج شد. با وجود این شالکه هنوز به یک یادتساوی دیگر نیاز دارد تا از آن به عنوان تیمی که دومین آمار ضعیف تاریخ را در یک فصل از بوندس لیگا به ثبت رساند یاد نشود. این رکورد هم در حال حاضر متعلق به تیم «ووبرتال» است که سال ۱۹۷۵ به ثبت رسید البته در آن زمان پیروزی‌ها ۲ امتیاز داشتند.

شوه خوشونت امیزابراز خشم گروهی از هواداران شاید غیرقابل پذیرش باشد اما نوع واکنش آنها به سقوط شالکه نشان دهنده عمق دردی بود که آنها نه فقط در فصل جاری بلکه در ۱۸ ماه گذشته تحمل کرده‌اند. شالکه سقوط کرد و دیگر نمی‌توان جلوی رفتن آن به دست دوم را گرفت اما بسیاری از هواداران از همین حالا خواهان تغییر در این باشگاه هستند. خیلی چیزها باید برای تیم آبی پوش انجام شود تا این تیم، هامبورگ بعدی نباشد. هامبورگی که یکی از تیم‌های بی‌حیث حاضر در بوندس لیگابود و حالا دارد مصرا نه می‌جنگد تا از ماندن در بوندس لیگای دومی برای همین فصل متوالی‌ا با چیزی حتی بدتر از آن جلویگیری کند.

درباره فلورنتینو پرس و تلاشش برای ساختن سوپرلیگ

گزارش سیدلاو

در اولین و آخرین مصاحبه فلورنتینو پرس به عنوان رئیس پروژه‌ای که سه سال رویش کار کرده بود، از او سؤال شد که تا چه زمانی رئیس سوپرلیگ خواهد بود. او پاسخ داد: «تا وقتی که من را ببینند از بیرون!» رئیس و مجری خندیدند، ولی این واکنش او چیزی را نشان داد: اینکه او فردی نیست که نخواهد قدرت را رها کند یا به راحتی برگرنارش کنند اما کمی بعد، جواب درست مشخص شد: حدود ۲۴ ساعت.

پرس زیاد مصاحبه نمی‌کند. او یک بار گفت: «ترجیح می‌دهم روایت غیررسمی‌با روزنامه‌نگاران داشته باشم.» اما او فردای آن روز با اکیپ صحبت کرد. از او سؤال شد آیا نگران این است که این ۱۱ باشگاه دیگر، چند باشگاه تصمیم به ترک سوپرلیگ بگیرند و واگفت: «نه». وقتی صحبت‌های او منتشر شد، یعنی قبل از ساعت ۸:۳۰ عصر روز سه‌شنبه، باشگاه‌های دیگر از سوپرلیگ خارج شده بودند. آن شب پرس در مصاحبه رادیویی با ال لاگوترو حاضر نشد. آنها گفتند او در جلسه‌ای است که هدفش حفظ سوپرلیگ است. اما او تاگام ماند. پروژه دست کم فعلاً منحل شده است، هرچند که پرس کسی نیست که شکست را به راحتی بپذیرد و انتقام همیشه در ذهن او خواهد بود. او فردا شب به برنامه ال لاگوترو رفت و حاضر نشد عنوان «رئیس سوپرلیگ» به او اطلاق شود یا این حال گفت که این ایده می‌تواند آید شود، حتی با آنکه خودش تنها مانده است.

چهارشنبه صبح، آندره آ آبیلی، رئیس هیأت مدیره یوونتوس، شکست را پذیرفت. آن عهد و پیمان بسته شده ناپود شده بود. کمی از ظهر گذشته بود که ائلنیکو مادرید بیانیه‌ای کوتاه و بدون عذرخواهی منتشر کرد. در نوکمپ، سکوت برقرار بود. پرس ادعا کرد که هیچ باشگاهی از سوپرلیگ خارج نشده چون جریمه این کار را نبرداخته است اما همه باشگاه‌ها، به جز دیویداشگاه، اعلام خروج کردند. تنها بارسلونا و مایورید ماندند. پرس گفت به او خیانت شده، به‌ویژه از سوی همتایانش در باشگاه‌های انگلیسی: «آنها برعکس‌های ترسو بودند.» اما پرس ۲۲ ساله از همه آنها مسن تر بود.

مشخص نیست چه چیزی نصب او شد. شاید موقعیت‌هایی هم پیش بیاید اما اوضاع برای مادرید و دیگر باشگاه‌های اسپانیایی که به سوپرلیگ رفتند خوب نیست. آنها شاید جریمه شوند - که معمولاً این اتفاق برای باغیان می‌افتد - و شاید هم آنها امتیازاتی بدهند. به نظرمی‌رسد که قدرت به سمت بایرن مونیخ و وایرسن‌زرن رفته و آسان‌گیری در زمینه بازی جوانمردانه مالی باعث تقویت منچستر سیتی، چلسی و وی‌ا‌اس‌جی خواهد شد. مادرید از این جهت همیشه حس می‌کرد که رقابت‌برتری نامنصفانه دارند. رئال باشگاهی متعلق به هواداران است و برای است، ال‌گیشا‌ش‌ها و دلارهای نفتی تهدید به شمام می‌روند.

پرس از سوی برخی به عنوان فردی تاگام و چهره بد ماجرا ترسیم شده است. طرفداران وفادار مادرید با هشتکی از او حمایت کردند. آنها مطمئن بودند که حق با او بوده و حالا قربانی شده است. آنها تهداد را میاباز راه آزادی در برابر فساد امثال فیفا، یوفا، لالیگا، فدراسیون اسپانیا و VAR می‌دانند. خبرنگران آشنایی هم به حمایت از او بر خاسته‌اند اما وقتی رئال به کادیس رفت تا تیم این شهر بازی کند، یا شعارهای «بول دزها» و «اکایلت‌است‌ها» رویه رو شد. در صفحه اول روزنامه مارکا که به‌ندرت از رئیس مادرید انتقاد می‌کند، این تیتیر به چشم می‌خورد: «سورمسخره: پروژه‌ای که فلورنتینو پرس هدایت می‌کرد در ۲۸ ساعت شکست خورد.» پرس روز دوشنبه با خبرنگاری مصاحبه کرد که طرفدار او بود. به این ترتیب او ام‌کان آن را یافت که ESI را آنطور که دوست دارد توضیح دهد اما مصاحبه او موفقیت آمیز نبود. در نهایت او گفت که فوتبال در سقوط آزاد است، شرایطش بحرانی است و ویران شده ملحق شوند.

تیباس به مقامات فوتبالی اروپا و مسئولان اجرایی بزرگ‌ترین باشگاه‌ها گفته و موضوع را با الکساندر چفرین، رئیس یوفا در میان گذاشته. سه روز بعد طرح اولیه سوپرلیگ اروپا به صورت رسمی اعلام و مشخص شد ۱۲ تیم با حضور در آن موافقت کرده‌اند اما مخالفت‌های شدید باعث شد کمتر از ۴۸ ساعت هر شش

است. او مرتباً از نجات فوتبال حرف می‌زد؛ اگر کاری نکنیم، فوتبال برای مدت زیادی ادامه پیدا نمی‌کند. تا سال ۲۰۲۴ ما خواهیم مرد.» او سپس دید که باشگاه‌های انگلیسی از سوپرلیگ خارج می‌شوند و خودش هم بعدتر گفت که یک باشگاه انگلیسی از همان ابتدا هم دلش با سوپرلیگ نبوده است اما حالا چه می‌شود؟ آیا فقط سه سال از عمر فوتبال مانده است؟

به یاد بیاوریم که این تنها حضور رؤسای باشگاه‌های حاضر در سوپرلیگ در رسانه‌ها بود. سایر باشگاه‌ها پشت بیانیه‌ها پنهان شدند. پرس خودش را نشان داد اما این کار کمکی نکرد.

ولی یک سوپرلیگ، یک دغدغه جهانی بزرگ، باید به این شکل به دنیا معرفی شود؟ نه در یک نشست خبری و در کنار متحدان، بلکه با حضور غیرمنتقاع‌کننده یک نفر در یک برنامه مبتذل آخر شب که حتی دکوراسیونش هم از راز قیمت است؟ حضوری ۵۰ دقیقه‌ای برای نشلی که پرس می‌گوید حوصله تماشای یک بازی کامل را ندارند؟ پیامی که ترکیبی عجیب از تکبر، شورالبنه استیصال بود؟ قرار بود یک رقابت بزرگ میلیارد دلاری شکل بگیرد که دنیای رسانه‌ها و طرفداران را تغییر دهد و آن وقت به این شکل به مردم دنیا معرفی می‌شود؟

این پیام یک تحول قوی، موفق و اجتناب‌ناپذیر نبود. او ضعیف ظاهر شد و جمله او درباره اینکه بچه‌ها فوتبال را دوست ندارند یافاصله تبدیل به یک میم اینترنتی شد.

اما این کار کمکی نکرد. حتی متقدان پرس هم به خاطر موقعیت‌اش به او می‌تاختند، نه به دلیل ضعف‌هایش. او اغلب به عنوان تریبون درخشان شناخته می‌شود که مدیری بسیار فاشیست است. او می‌داند پرس است که امپراتوری بزرگی ساخته و از قوی‌ترین مردان اسپانیا است. او هر چه می‌خواهد به دست می‌آورد. وقتی او در اوایل قرن مجبور به فروش زمین تمرینی سابق باشگاه شد، گفت: «به قدرت مذاکره من اعتماد کنید. به رابطه من با شهردار مادرید اعتماد کنید. قدرت متقاعد کردن من بی‌نهایت بیشتر از هیأت مدیره قبلی است.»

روش او جواب داد و مادرید سال‌های فوق العاده موفق‌ی‌ا گذراند و تبدیل به قوی‌ترین باشگاه روی کره زمین شد اما این نقشه‌او این بار جواب نداد. پروژه‌ای که سه سال رویش کار شده بود اما فازهای آخرش با عجله و تحت فشار به پیش رفت. این پروژه برنامه‌ریزی ضعیفی داشت، محتوای خاصی نداشت و زیر فشار در هم می‌تکست.

مشخص شد کارهایی که در اسپانیا به راحتی انجام و کنترل می‌شوند، در جاهای دیگر سخت‌تر هستند، چرا که فرهنگ، پیش‌زمینه و ساختار قدرت در آنها متفاوت است. پرس علنی گفت: «متقاعد کردن خوان لاپورتا (رئیس بارسلونا) کار سختی نبود.» او رقیب بزرگ‌ش را به عنوان وابسته خود نشان می‌داد. او و آبیلی تصور می‌کردند متقاعد کردن دیگران هم کار آسانی است و البته به صورت موقت هم موفق شدند. همین هم البته دستاورد بزرگی است اما ساینر زیر قولشان زدند.

تلاش برای ایجاد سوپرلیگ شکست خورد. دست‌کم فعلاً این حس نیست که پرس با آن آسان‌باشد. او هدایت کاری را به عهده گرفت و ریسک‌هایی را پذیرفت که ساینر زیر بارش نمی‌رفتند. او با آبیلی کو‌تدر کرد. شاید این اشتباه محاسباتی بود و عجیب به نظر می‌رسد که آنها انتظار این واکنش را نداشتند.

پرس فردی شکست‌ناپذیر به نظر می‌رسید، چه با ایجاد ترس و

چه با ایجاد علاقه اما هرگز تاکنون تا این حد در تیررس رسانه‌ها قرار نگرفته بود. البته او تنها نیست، طرفداران خود را دارد و فشاری که بر او وارد می‌شود هم قابل تحمل است. با این حال جایگاه او در خطر است. اوضاع از بیرون اسپانیا بدتر به نظر می‌رسد. با این حال او در میان طرفداران مادرید محبوب است. پرس در سه انتخابات اخیر باشگاه مادرید بدون رقیب پیروز شده است که آخرین آن همین او اخیرر گزار شد. او مقررات انتخابات ریاست باشگاه را تغییر داده، به نحوی که هیچ فردی نتواند در انتخابات نامزد شود و اگر حتی کسی این کار را انجام دهد، بدون شک خواهد باخت.

با این حال، از حرف‌های او برمی‌آید که این شکست برایش دردناک بوده است. برخی باشگاه‌ها ممکن است به کشتی‌بایند و سپس آن را بی سرصودا ترک کنند و وانمود کنند که این اتفاق هرگز نیفتاده است اما پرس نمی‌تواند دست به چنین کاری بزند. برای او، این پروژه‌ای بزرگ بود، به‌ویژه که او درباره‌اش صحبت‌های زیادی کرد. او و آبیلی چهره‌های اصلی این پروژه بودند.

این چیزی است که او مدت‌ها بود می‌خواست. او پیش از ایک دهه پیش درباره سوپرلیگ صحبت کرده بود. سوپرلیگ چیزی بود که باشگاه‌ش در حال حاضر نیاز داشت. این نیاز در مادرید و کاتالونیا به شدت حس می‌شود اما در انگلیس کمتر. این حرف خود پرس است. مادرید در سال گذشته سودانگی داشت اما این سود را یکم کردن مخارج اعمال ریاضت اقتصادی به دست آورد. درآمد آنها ۳۰۰ میلیون یورو کم شد و هیچ خبری از خریدهای بزرگ که شانشنر دوروان پرس هستند، نبود. سوپرلیگ می‌توانست به سرعت مشکلات را حل کند و کراه حلدی کوتاه‌مدت و برنامه‌ای بلندمدت باشد.

اما چیزی عمیق‌تر هم هست. پرس همیشه دوست داشته که میراثی از خود به جا بگذارد و جایگاهی بزرگ در تاریخ باشگاه‌ش داشته باشد. اغلب این حقیقت که او چندتر طرفدار مادرید است نادیده گرفته می‌شود. این امر ویرت او را تا باشگاه را از بحران مالی نجات دهد. او دوشنبه گفت: «من مادرید را نجات دادم. حالا باید فوتبال را نجات دهم.» یکی از اهداف او هم این است که سانتیاگو برنابئو دیگری در تاریخ رئال مادرید شود یا حتی از او هم عبور کند. او روز شنبه برنابئو را بازسازی کرد، یک زمین تمرین جدید تأسیس کرد و پروژه‌ای که پیشینیان نتوانسته بودند کاملش کنند را به پایان رساند. او سیاست کجکشان‌ی‌ها را هم در پیش گرفت و لوئیس فیگو، زین‌الدین زیدان، رونالدو و دیوید بکام را خریداری کرد؛ نسخه قرن ۲۱ انتقال الفردو دی‌استفانو، فرانس پوشکاش، ریمون گوبا و فرانسیسکو ختئو.

برنابئو مادرید را بارها به قهرمانی جام باشگاه‌های اروپا رساند، جایی که هویت اصلی شکل گرفت، رقابتی که رئال آن را برای خود می‌داند. رئال تلاش کرد لیگ قهرمانان را با رقابتی بزرگ‌تر جایگزین کند اما پرس گفت که می‌خواهد ۱۳ قهرمانی رئال در اروپا را با خود به این رقابت‌ها ببرد.

برنابئو هم ایده مشابهی در زمینه سوپرلیگ داشت. در سال ۱۹۶۱، کتابی از مصاحبه‌های او با خبرنگاران انگلیسی منتشر شد که عملاً نایفست مادرید یسمو بود. او در آن گفته بود: «ما بدون تردید از هر حریف‌های برای راه‌اندازی یک لیگ اروپایی حمایت می‌کنیم که شخصاً معتقدم روزی از راه خواهد رسید. تصور کنید! تا تنها، منچستر یونایتد، رئال، بارسلونا، ریس، یوونتوس و چند باشگاه دیگر.»

برنابئو نتوانست این رقابت را شکل دهد. هفتاد و چند سال بعد، پرس این کار را کرد، هرچند فقط برای یک روز اما نقشه او به سرعت فروپاشید. تا تنها، یونایتد و حتی یوونتوس از ایک رفتند. در نهایت فقط او ماند؛ رئیس بزرگ‌ترین باشگاه دنیا و لیگی که دیگر وجود ندارد.

می‌گفت مزخرف است که سوپرلیگ در حال شکل گرفتن است. قرار شد یک اعلامیه رسمی منتشر کنیم، او استیقال کرد اما دیگر به تلفنش مشغول نبود. بعد از مدتی جواب داد و گفت کسالت دارد و دوباره از دسترس خارج شد. «تیباس هم روز گذشته در کنفرانس خبری تأکید کرد نمی‌های انگلیسی‌ها روز دوباره به این پروژه ملحق نمی‌شوند.» «بیایید واقعیت را بپذیریم، سوپرلیگ مرده است.»

لاپورتا هم تشکیل سوپرلیگ را یک ضرورت توصیف کرد اما گفت رای اعضای باشگاه نظر نهایی است. بارسلونا یکی از ۱۲ تیم مؤسس سوپرلیگ بوده و یکی از چهار تیم باقی‌مانده در کنترال مادرید، یوونتوس و میلان است: «با توجه به نقش مهمی که تیم‌های بزرگ در کسب درآمد فوتبال دارند، باید نظرها هم تأمین شود. سابه دنبال تشکیل یک لیگ رقابتی و جدّاب با رعایت ارزش‌های ورزشی هستیم. ما مدافع لیگ‌های داخلی و آماده مذاکره با یوفا هستیم. همه می‌خواهیم فوتبال بهتر شود و اگر منافع مالی باشگاه‌های بزرگ تأمین نشود، فوتبال آسیب می‌بیند.»

سوزه

فرگوسن: مک تامپاینی، فلچرم‌ن است

از زندگی خانوادگی بازیکنان استفاده می‌کردم تا به آنها انگیزه بدهم

سر الکس فرگوسن از اصالت خانوادگی و اهمیت تربیت برای انگیزه دادن به ستاره‌هایش در منچستر یونایتد بهره می‌گرفت. فرگی بزرگ که ۷۹ ساله شده و در ۲۶ سال مربیگری در منچستر یونایتد ۳۸ جام به دست آورده، از نظر خیلی‌ها بهترین مربی تاریخ است.

او در دوران مربیگری‌اش در یونایتد با بازیکنان بزرگ زیادی کار کرد اما یک چیز در تمام این سال‌ها مشترک بود. او در یک کلیب درباره فیلم در آستانه انتشار اسر الکس فرگوسن: هرگز تسلیم نشو» حرف زده و فاش کرده بایدآوری گذشته بازیکنان و تربیت آنها سعی داشته به آنها انگیزه بدهد.

فرگی به همه بازیکنانش، از «کلاس ۹۲» گرفته تا آخرین تیم قهرمانش در سال ۲۰۱۳، توصیه می‌کرد به نیاکان خود فکر کنند و اینکه چقدر زحمت کشیدند تا اینکه یک فرهنگ خانوادگی و انگیزه برای موفقیت شکل بگیرد.

سر الکس در این کلیب می‌گوید: «وقتی در رختخواب می‌خوابیدم به چیزهایی فکر می‌کردم که می‌توانم از آنها برای ایجاد انگیزه و انگ‌گذاری در روان بازیکنان استفاده کنم. من درباره کارکنان معدن، کارگران کشتی، جوشکارها و ابزار سازها حرف می‌زدم، کسانی که خانواده‌های فقیری بودند و با زحمت زیاد زندگی‌شان را می‌گذراندند. از بازیکنان هدفی زحمت می‌کشیدند و مادر بزرگ‌ها فکر می‌کردم که می‌توانم از آنها برای ایجاد انگیزه و انگ‌گذاری در روان بازیکنان استفاده کنم. بزرگ منچستر یونایتد جا انداخته. هر وقت ملی خود را به ۲۲ عدد رسانده. این هافبک در تیم ملی کشورش که به یووری این تاپستان صعود کرده، در خط دفاع سه نفر نیز بازی کرده و فرگوسن حضور او را دلیلی می‌داند برای اینکه نسبت به عملکرد کشورش در تورنمنت پیش رو خوشبین باشد.

فرگوسن می‌گوید مک تامپاینی شباهت زیادی به یک هافبک اسکاتلندی دیگر که در منچستر یونایتد برایش بازی می‌کرده، دارد. دارن فلچر: «وقتی با او قرارداد بستم هفت یا هشت سال داشت و مهاجم نوک بازی می‌کرد. دارن خیلی کم مصدوم می‌شد چون مراقب خودش بود. مک تامپاینی هم مربی تیم من بود. برنابئو، دونه، برنده توپ و سرعت بخش به بازی تیم، در حالی که درک درستی از ساقفه دارن. من به ندرت دارن را در بازی‌های بزرگ کنار می‌گذاشتم، بخصوص مقابل آرسنال و بارشیک ویرا.

او کاری می‌کرد که برابر آنها مشکلی نداشته باشم. مک تامپاینی حنفی انگلیس و دو قهرمانی لیگ قهرمانان اروپا می‌شود. فیلم «سر الکس فرگوسن: هرگز تسلیم نشو» قرار است از ۶ خرداد در سینماهای بریتانیا به

خبر

رونالدو از دیوار دفاعی بیرون انداخته می‌شود

کریستیانو رونالدو نباید در دیوار دفاعی یوونتوس باشد چون دومین اشتباه او در بازی چهارشنبه شب بار دیگر برای بیانکونری گران تمام شد. پارما در دقیقه ۲۵ بازی در ورزشگاه آلتامپتو گل اول را زد وقتی ضربه گاستون برومن از قویو کابلو اشتباه رونالدو را بازخودنی بالای دیوار دفاعی به کنج دروازه رفت. تصویر آهسته نشان می‌دهد رونالدوی ۳۶ ساله در حالی که دستش را برای سرش کرده به اندازه کافی فربه در دیوار دفاعی بقیه بازیکنان از دیوار دفاعی پردیدن. ماه

ستاره‌های منچستر شوکه شدند:

چطور هواداران اینقدر راحت وارد زمین تمرین شدند؟

سایه‌پوش پیش از این هم به خانه‌وین روزنی و ریو فردیناند رفت‌اند وقتی این دو بازیکن مهم و تأثیرگذار تیم برای تمدید قرارداد با باشگاه دچار مشکل شده بودند و احتمال جدایی‌شان شکل گرفته بود. وودوارد که گفته به خاطر جنجال سوپرلیگ از سمتش کناره‌گیری می‌کند، در زمان بروز حادثه در کارینگتون نبود.

با وجود عذرخواهی رسمی جوئل گلنز، رئیس باشگاه، گروهی از هواداران معترض ساعت ۵ صبح به مجموعه تمرینی تیم آمدند و با پربدن از روی گیت‌های امنیتی خوششان را به ساختمان اصلی رساندند. آنها عکس‌هایی از خود در شبکه‌های اجتماعی منتشر کردند در حالی که بنر به همراه داشتند. روی بنرها نوشته بود: «گلنیزها بروید بیرون»، «یونایتد ۵۱ درصدی» - که اشاره به مدل مالکیت ال‌ماری دارد که سهامدار عمده باشگاه‌ها هواداران هستند - و «ما تصمیم می‌گیریم شما کی بازی کنید، که این آخری به شدت باعث ناراحتی فاندمنتال منچستر یونایتد شده است.

برخی بازیکنان تیم اصلی به همراه چند عضو تیم زیر ۲۳ سال و تیم زنان استوانند به زمین تمرین پیروند و به چند بازیکنان که در مسیر کارینگتون بودند، خبر داده شد فعلاً نیابتد اعتراضات تمام شود. یونایتد با پلیس تماس گرفت و آنها به همراه خود توضیحاتی در مورد احتمال آزار و اضرار خاصی نمی‌گردد.